

nasza

solidarność

Jastrzębie

biuletyn informacyjny • redaguje
Mieczysław Padowa Komisja Robotnicza
Komitet Założycielski Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego

Nr 16 12.12.1980 r.

10.XII.1980 r. W GDAŃSKU ODBYŁO SIĘ KOLEJNE
SPOTKANIE KRAJOWEJ KOMISJI POROZUMIEWAWCZEJ.
KKP NA POSIEDZENIU PODJĘŁA NASTĘPUJĄCE
OŚWIADCZENIA I UCHWAŁY:

KRAJ NASZ POTRZEBUJE SPOKOJU

Oświadczenie Krajowej Komisji Porozumiewawczej
NSZZ "Solidarność" z 10.XII.1980 r.

W ostatnich dniach pojawiają się w obiegu publicznym wypowiedzi i opinie o NSZZ "Solidarność", których tendencyjność i rozmiękanie się z prawdą budzą niepokój. Uważamy za konieczne w związku z tym jasne określenie stanowiska naszego Związku.

1. Władze państwowe i polityczne poddały ostatnio bardzo krytycznej ocenie obecną sytuację gospodarczą kraju. Ocena taka jest zgodna z szerokim odczuciem społecznym. Uważamy, że wskazanie właściwych źródeł obecnego stanu rzeczy i określenie odpowiedzialności za politykę, która prowadziła ku katastrofie gospodarczej, ma istotne znaczenie dla określenia dróg wyjścia z kryzysu. Pojawiająca się w ostatnich dniach w środkach masowego przekazu opinia, że upadek polskiej gospodarki wynika ze strajków robotniczych jest nie tylko niezgodna z prawdą, ale także świadczy o tym, że próbuje się skryć właściwe źródła kryzysu. Wypomina się robotnikom niską wydajność pracy i straty, jakie ponosi gospodarka z powodu strajków, a zapomina się o tym, że to trud robotniczy był marnotrawiony przez złą politykę, arbitralne decyzje i nadużycia. Z całą mocą stwierdzamy że to nie strajki doprowadziły kraj do progu ekonomicznej katastrofy lecz polityka państwa prowadzona wbrew interesom pracowniczym, wbrew woli mas i wbrew interesom kraju. To właśnie strajki robotnicze stworzyły warunki procesu odnowy i przełamania kryzysu. Wykorzystanie tych warunków zakłada głęboką reformę ekonomiczną i reformę życia publicznego, jak to zapowiadało Porozumienie Gdańskie. Opinia społeczna oczekuje od władz państwowych spełnienia złożonych przyrzeczeń, a nie napomnień, wymówek czy gróźb. Powstanie NSZZ "Solidarność" po okresie gdy trzeba było walczyć o jej istnienie ograniczyło akcje strajkowe. W październiku i listopadzie posługując się prawie wyłącznie gotowością strajkową i strajkami symbolicznymi, wywalczyliśmy rejestrację Związku bez zmian w statucie

oraz niezwykle ważne zdobycze socjalne. Wystarczy wymienić zwiększenie udziału w budżecie państwa wydatków na służbę zdrowia, kulturę i oświatę oraz gwarancję poprawy zaopatrzenia w leki.

2. Krajowa Komisja Porozumiewawcza w kilku kolejnych oświadczeniach stwierdziła, że Związek nasz popierał i wczynał wysuwanie nowych roszczeń płacowych do czasu określenia generalnego programu "Solidarność" w sprawach pracowniczych objętych układami zbiorowymi. Konsekwencją tego stanowiska był apel o niepodejmowanie strajków. Stanowisko nasze jest motywowane trudną sytuacją w kraju i przekonaniem o konieczności stworzenia warunków stabilizacji gospodarczej i społecznej. Zakłada ono zatem realizację umowy społecznej także przez drugą stronę. oczekujemy od władz polityki stabilizacji, lokalnego wypełnienia przyrzeczeń socjalnych, konsultacji mas pracowniczych i ich związkowego przedstawicielstwa w podejmowaniu węzłowych decyzji polityki ekonomicznej i społecznej. Utrzymanie naszego stanowiska zależy zatem od polityki władz państwowych. Uważamy, że negocjacje są najważniejszą formą zapewnienia realizacji uzasadnionych żądań pracowniczych i ochrony interesów społecznych.
- Dajemy temu praktyczny wyraz w takich rokowaniach, jak te, które toczą się obecnie w służbie zdrowia. Oświadczamy jednak, że prawo do strajku jako ostatecznego środka działania związkowego stanowi niezbywalne prawo pracownicze. Uważamy je za podstawową gwarancję realizacji posierpniowej umowy społecznej. Jednocześnie jednak, w świadomości społecznych konsekwencji działań strajkowych, jesteśmy zdecydowani przestrzegać statutowych warunków i uprawnień instancji związkowych oraz wysogów sytuacji ogólnej.

3. Krajowa Komisja Porozumiewawcza wyraża przekonanie, że porządek ustrojowy Polskiej Rzeczywspolitej Ludowej oraz ład społeczny kraju nie znajdują się w niebezpieczeństwie. Władze państwowe i polityczne, do których należy konstytucyjne prawo reprezentowania i ochrony interesów międzynarodowych naszego kraju stwierdzają, że w pełni zagwarantowane jest wykonywanie zobowiązań, wynikających z układów sojuszniczych PRL i sytuacji międzynarodowej. Opinia publiczna naszego kraju, a w jej ramach opinia mas związkowych, w pełni podziela to przekonanie. W tej sytuacji nie widzimy podstaw do szerszego poczucia zagrożenia, stwierdzamy, że wytwarza to tylko stan napięcia. To nie "Solidarność" wprowadza chaos i anarchię, lecz właśnie nasz Związek jest siłą zwyciężenia chaosu i anarchii. Oczywiście jest, że w wielomilionowym związku występują różne zdania, poglądy i koncepcje. Oświadczamy jedna, że nie pozwolimy dzielić "Solidarności" na dobrą i złą i pod pretekstem zwalczania jakichkolwiek poglądów, ingerować w wewnętrzne sprawy niezależnego związku.

Wyrażamy nasze głębokie przekonanie, że w chwili obecnej ojczyzna nasza szczególnie potrzebuje zgodnej współpracy wszystkich Polaków. Dlatego sprzeciwiamy się wszelkim próbom zastępowania dyskusji, która współpracy takiej może służyć, oszczerstwami a szczególnie represjami. Działania takie, wzmagając niepokój społeczny i utrudniając niezbędną w tej chwili współpracę pomiędzy członkami Partii i bezpartyjnymi.

Z całą mocą chcemy stwierdzić: kraj nasz potrzebuje spokoju. Żle służy krajowi te, kto w chwili obecnej wprowadza stan napięcia, prowokuje konflikty czy szerzy panikę. Rzecz idzie o rację najwyższą, o losy narodowe. NSZZ "Solidarność" na tym gruncie deklaruje pełną gotowość do współuczestnictwa w sojuszu rozumu, rozsądku i narodowej odpowiedzialności.

SEKCJE BRANŻOWE I ZAWODOWE

OŚWIADCZENIE KRAJOWEJ KOMISJI POROZUMIEWAWCZEJ z 10.XII.1980 r.

Powoływane na szczeblu regionalnym i krajowym sekcje branżowe i zawodowe są organami konsultacyjno-problemowymi, podległymi odpowiednio władzom regionalnym i krajowym.

Sekcje nie posiadają żadnych kompetencji właściwych władzom związkowym.

Nie są organami przedstawicielskimi, z czego wynika, że organizacja

związkowa ani też osoba fizyczna nie może być członkiem sekcji.

W pracach danej sekcji mogą uczestniczyć członkowie NSZZ "Solidarność"

bez względu na przynależność do branżowych zakładów, w których są

zatrudnieni.

Krajowa Komisja Porozumiewawcza powołuje zespół roboczy pod przewodnictwem

Andrzeja Gwiazdy do bieżącego rozpatrywania spraw zgłaszanych przez

sekcje branżowe /zawodowe/ oraz do weryfikacji powstałych dotychczas

sekcji branżowych.

ZASADY POBIERANIA SKŁADEK I DYSPONOWANIA POWSTAŁYM FUNDUSZEM

UCHWAŁA KRAJOWEJ KOMISJI POROZUMIEWAWCZEJ z 10.XII.1980 r.

Proponuje się tymczasowo - tj. do zjazdu ustalić następujące zasady finansowania działalności Związku.

1. Składki nie niższe niż 1 % płacy i nie wyższe niż 2 % zgodnie ze statutem ustala MKZ.
2. Proporcje podziału funduszy pochodzących ze składek zgodnie ze statutem ustala MKZ.
 - Komisja Krajowa zaleca, aby nie mniej niż 15 % wpływów ze składek znajdowało się w dyspozycji MKZ jako fundusz wyrównawczy tj. przeznaczony na pomoc dla organizacji związkowych,
 - Proponuje się aby przy składce 1 % - 60 % wpływów zostawało w zakładowej organizacji - 40 % przejmował MKZ, 15 % przeznaczając na fundusz wyrównawczy.Zatem globalnie 75 % na potrzeby organizacji zakładowych zaś 25 % MKZ i Komisja Krajowa.
3. Zapomogi wypłacają Zakładowe Organizacje Związkowe ze swoich funduszy.
4. Pracowników etatowych Organizacja Zakładowa opłaca z funduszy własnych, osobowy fundusz płac Organizacji Zakładowej ustala sama organizacja na zebraniach kół.
5. Wydatki Komisji Krajowej opłaca MKZ-ty według zatwierdzonego przez Komisję Krajową budżetu proporcjonalnie do wpływów uzyskiwanych ze składek.
6. Udział funduszu osobowego w wydatkach MKZ /wraz z Komisją Krajową/ nie powinien przekraczać 2 % ogólnej sumy wpływów ze składek 1 % - tej. 1 pracownik etatowy na 5 tys. członków związku. Nie wlicza się to etatów w wydawnictwach, prasie, ośrodkach badawczych.

7. Wysokość poborów pracowników statowych Zakładowych Organizacji Związkowych ustala Zakładowa Organizacja Związkowa. Wysokość poborów pracowników statowych MKZ i Komisji Krajowej ustala Komisja Krajowa. Proponuje się dla działaczy pochodzących z wyboru, równowartość poborów pobieranych w ostatnim miesiącu pracy, ale nie niżej niż średnia płaca działacza związkowego.

do pkt. 2.

Pieniędzy tych MKZ nie może przeznaczyć na inny cel niż statutowe określone działania Zakładowych Organizacji Związkowych /zapomogi i inne/.

Pomocy udziela się na wniosek Zakładowej Organizacji Związkowej po przeanalizowaniu tych potrzeb. W przypadku niewykorzystania w ustalonym przez MKZ terminie pieniędzy przeznaczonych na w/w cele, zwraca się je do organizacji zakładowych, z których pochodzą.

do pkt 7.

Równowartość poborów należy rozumieć jako średnią płac z jednego roku z uwzględnieniem wszystkich elementów wynagrodzenia bez podwyżek przyznanych po 1.07.1980 r. Do tak ustalonej płacy średniej dodać należy podwyżkę przyznaną po dniu 1.07.1980 r.

POWOŁANIE KOMITETU OBRONY WIĘZIONYCH ZA PRZEKONANIA

Krajowa Komisja Porozumiewawcza powołuje Komitet Obrony Więzionych za Przekonania. W jego skład wejdą działacze NSZZ "Solidarność" oraz zaproszeni przez NSZZ "Solidarność" wybitni przedstawiciele polskiej kultury, nauki i sztuki. Decyzja o powołaniu Komitetu Obrony Więzionych za Przekonania jest następstwem nie respektowania przez władze 4 pkt Porozumienia Gdańskiego, który mówi m.in. o zaniechaniu represji na wyznawane i głoszone publicznie poglądy polityczne.

Szczególnie jaskrawym przejawem łamania Porozumienia Gdańskiego jest przetrzymywanie w więzieniu 4 niezależnych działaczy: Leszka Moczulskiego - od 23.IX.1980 r.; Wojciecha Ziemińskiego - od 11.XI.1980 r. oraz Zygmunta Goławskiego i Tadeusza Stańskiego - od 12.XI.1980 r. Nie jest naszym zamiarem dokonywanie oceny politycznych poglądów wymienionych osób. Nie chcemy również ingerować w uprawnienia Prokuratury.

Jesteśmy jednak przekonani, że jest rzeczą niedopuszczalną więzienie ludzi za wyznawane przez nich poglądy. Nie można zaakceptować więzienia jako metody prowadzenia z nimi walki politycznej.

Uważamy, że uwolnienie więźniów politycznych i zaniechanie represji za przekonania jest niezbędnym warunkiem przywrócenia klimatu zaufania pomiędzy władzą a społeczeństwem, będzie służyć pogłębieniu procesu odnowy i demokratyzacji.

Krajowa Komisja Porozumiewawcza delegowała do Komitetu Obrony Więzionych za Przekonania następujących członków:

Stanisław Wondołowski	- Szczecin	Andrzej Rozpłochowski	- Katowice
Bogusław Śliwa	- Kalisz	Longin Osiński	- Siemianow
Bogusław Berdon	- Opole	Adam Niezgoda	- Zielona Góra
Lech Wałęsa	- Gdańsk	Kazimierz Świąt	- Katowice
Ryszard Kalinowski	- Elbląg		

Krajowa Komisja Porozumiewawcza zaprosi do Komitetu Obrony Więzionych za Przekonania wybitne osobistości reprezentujące polską kulturę, naukę i sztukę.

KRAJOWA KOMISJA POROZUMIEWAWCZA W SPRAWIE WYBRYKU PIŁKARZY

Wydarzenia na lotnisku Okęcie w dniu 29.11.1980 r. udowadniają, że uprzywilejowanie grupy ludzi prędzej czy później doprowadzi do odsłonięcia prawdziwego oblicza "wspaniałych". Pobieżanie w imię psudosukcesu za wszelką cenę, sobie państwa administratorów w sporcie, brak pracy wychowawczej, unikanie kontroli społecznej, doprowadza do przetargów "kto mocniejszy". Przywileje "gwiazdorów" spowodowały stosowanie niezdrowych praktyk w innych sekcjach sportowych. NSZZ "Solidarność" określiły swoje stanowisko wobec wązłowych problemów Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki. W przypadku karygodnego incydentu w czasie wyjazdu piłkarskiej reprezentacji kraju uważamy, że rozliczyć należy wszystkich winnych przyczyn tego zajścia. Kto nie zdaje sobie sprawy z odpowiedzialności tworzenia reprezentacji kraju i nie umie godnie reprezentować DOBREGO imienia polskich sportowców niech odejdzie odpowiednio "wynagrodzony".

KKP WOBEC ZAWIESZENIA ROZPOWSZECZNIANIA FILMU "ROBOTNICZY 80"

Krajowa Komisja Porozumiewawcza NSZZ "Solidarność" stanowczo protestuje przeciw decyzji o zawieszeniu rozpowszechniania filmu "Robotnicy 80". Oczyszczyć tej nie da się niczym usprawiedliwić. Film "Robotnicy 80" jest dokumentem o narodzinach gdańskiej umowy społecznej, a przedstawiony w nim przebieg pertraktacji między MKS gdańskim a Komisją Rządową dotyczy bezpośrednio wszystkich Polaków i nie może być zatajone przed społeczeństwem. Postanowione już poprzednio rozpowszechnianie tego filmu stanowiłoby zarazem dowód, że władze państwowe zdecydowane są dotrzymać podjętych zobowiązań i nie powrócą do praktyk, przeciw którym wystąpili strajkujący robotnicy. Wstrzymanie rozpowszechniania filmu rzuca cień na intencje władz i podważa wiarygodność polityki odnowy. Jest to krok prowadzący do pogłębienia obecnego kryzysu, który jest przede wszystkim kryzysem zaufania. Wstrzymanie rozpowszechniania filmu "Robotnicy 80" po rozwieszeniu afiszów zapowiadających jego projekcję i po rozprowadzeniu biletów na pierwsze seanse jest ponadto krokiem, który może spowodować niepokój publiczny. Krajowa Komisja Porozumiewawcza NSZZ "Solidarność" żąda niezwłocznego skierowania filmu "Robotnicy 80" w postaci przedstawionej na premierze do publicznego rozpowszechniania zgodnie z wcześniejszą zapowiedzią.

PROTEST STOWARZYSZENIA FILMOWCÓW POLSKICH

My wszyscy obecni na zebraniu plenarnym Sekcji Filmu Fabularnego Stowarzyszenia Filmowców Polskich protestujemy zdecydowanie przeciwko niedopuszczeniu do szerokiego rozpowszechniania filmu "Robotnicy 80". Film ten ma ogromne znaczenie społeczne i historyczne dla całego narodu polskiego i uważamy, że wszyscy powinni go zobaczyć w wyznaczonym terminie. Jest to film, który pokazując drogę mediacji i pogodzenia, mógłby odegrać doniosłą rolę społeczną i polityczną w obecnej sytuacji.

Niedopuszczenie go na ekrany do szerokiej eksploatacji uważamy za poważny błąd polityczny, który może spowodować bardzo w tej chwili groźne wzburzenie opinii publicznej.
Jest to akt jaskrawo sprzeczny z duchem porozumienia gdańskiego.

w podpisie: Prezes Stowarzyszenia Filmowców Polskich
/-/ Andrzej Wajda

Za sekretarist NSZZ "Solidarność" Pracowników Rozpowszechniania
/-/ Michał Dylak

OŚWIADCZENIE KRAJOWEJ KOMISJI PRACOWNIKÓW FILMU

W związku z podjęciem arbitralnej decyzji na wstrzymanie rozpowszechniania filmu "Robotnicy 80" na terenie kraju co dowodzi pełnego lekceważenia opinii społecznej NSZZ "Solidarność" Krajowa Komisja Pracowników Filmu ostrzega przed konsekwencjami natury moralnej, społecznej i ekonomicznej tego posunięcia.
Trzydniowe pertraktacje z kierownictwem resortu Ministerstwa Kultury i Sztuki oraz liczne propozycje rozwiązań kompromisowych przedstawiane przez Krajową Komisję Pracowników Filmu nie zostały uwzględnione.

W tej sytuacji zmuszeni jesteśmy traktować decyzje władz w kategoriach prowokacji politycznej oddzielając się kategorycznie od decyzji wstrzymania rozpowszechniania filmu "Robotnicy 80".
Prosimy i apelujemy o zachowanie rozsądku w zaistniałej sytuacji.
Tekst powyższego oświadczenia otrzymuje:

1. Wydział Kultury KC PZPR
2. Minister Kultury i Sztuki
3. NSZZ "Solidarność" Krajowa Komisja Porozumiewawcza w Gdańsku
4. Polska Agencja Prasowa
5. Komitet d/s Radia i Telewizji /red.dtv/
6. Komitet d/s Radia i Telewizji /red. dzienników radiowych/.

w podpisie: NSZZ "Solidarność"
za Krajową Komisję Pracowników Filmu
/-/ 10 podpisów nieczytelnych

NSZZ "Solidarność"
za Sekretarist Pracowników Rozpowszechniania
/-/ Michał Dylak

O SZYBKĄ I POZYTYWNY FINAL AKCJI PROTESTACYJNEJ W ZBG

8 grudnia Zjednoczeniowy Komitet Strajkowy NSZZ "Solidarność" przy Zjednoczeniu Budownictwa Górniczego w Katowicach skierował do przewodniczącego MKR w Jastrzębiu Zdroju, kol. J. Sienkiewicza pismo następującej treści:
"Od 12 listopada trwa akcja protestacyjna przedstawicieli Zjednoczenia Budownictwa Górniczego i Dolnośląskiego Przedsiębiorstwa Robót Górniczych PW ZBG w Katowicach.

Już 28 dni uczestnicy akcji protestacyjnej przebywają w ZBG.

W związku z tym, że wiele spraw które są przedmiotem postulatów założeń będzie omawianych w ramach prac Komisji Mieszanej, wnosimy o powołanie w skład Komisji Mieszanej dwóch przedstawicieli założeń ZBG i Dolnośląskiego Przedsiębiorstwa Robót górniczych PW.

Będą oni reprezentować 15 przedsiębiorstw uczestniczących w akcji protestacyjnej o wyróżniających się specyficzne prace w Kopalni.

Wszystkim, a już na pewno szczególnie uczestnikom akcji protestacyjnej trwającej przeciwko stronie, zależy na szybkim i pozytywnym jej zakończeniu, które winno być wynikiem kompromisu - to jest stanu partnerstwa, kiedy strony szanują wzajemną równość praw i obowiązków dochodząc do wspólnych uzgodnień służących dobru wszystkich zainteresowanych. Do niedawna słowo "kompromis" znaczyło w naszym kraju raczej kapitulację, ugodowość, wręcz brak charakteru, co powodowało, iż najeźdźcą kompromisów nazywane były "zgniłymi". W naszej tradycji polskiej, jako dawnej kultury politycznej, zdolność zawierania kompromisów - partnerskich ugod - była istotną wartością. O takie znaczenie kompromisu zawieranego w imię wspólnego dobra walczyliśmy przecież i tak też rozumieć trzeba te Umowy Społeczne Polaków, do których należy także porozumienie jesińskie. Tak rozumiany kompromis niezależnych i samodzielnymi partnerów jest fundamentem demokratycznych zasad współżycia w naszym kraju - o ile odnowa na stać się w pełni faktem.

Czy uczestnikom akcji protestacyjnej w ZBG chodziło tylko o K-3, jak to niekiedy sugerowano? Czy chodziło w ogóle tylko o "taki drobniak" jak przyszłość Lubelskiego Zagłębia Węglowego? Czy też, poza tymi istotnymi dla kraju, na pewno trudnymi decyzjami ekonomiczno-technicznymi znajdują się różnie ważniewzględnie społeczne, jak chociażby los całego regionu, tysiący ludzi, którzy swą przyszłość związali z lubelskim węglem?

Niezależnie od odpowiedzi na te i inne pytania, które znaleźć winny i pewnie też w końcu znaleźć odpowiedzi w rozsądnych i partnerskich rozmowach zainteresowanych stron, sam fakt długotrwałości akcji protestacyjnej będący w jakimś stopniu nie tylko efektem siły argumentacji, lecz przede wszystkim skutkiem sposobu podejścia do postulowanych spraw przez odpowiednie władze, każe zastanowić się nad sprawą ogólniejszą - podstawową i dlatego też wykraczającą poza całą sprawę. Chodzi mianowicie, o to, iż takich czy innych decyzji w Polsce do końca 1980 roku nie można skutecznie podejmować bez zagwarantowanych w Umowach Społecznych Polaków konsultacji z partnerem, to jest zainteresowanymi załogami, społeczeństwem i jego społecznymi organizacjami, a tym NSZZ "Solidarność". Demokratyczny, partnerski sposób rozstrzygnięcia dyalektów powstałych w związku z protestem ZBG jest więc jedynym wyjściem z tej trudnej sytuacji, by w pełni zatryumfowała podstawowa zasada: Nic o nas bez nas. Winna ona stać się zwyczajnie praktykowaną zasadą, a nie być tylko wysuszonym gestem władzy. Demokracja jest potrzebą życia i rozwoju naszego kraju. Wszyscy, na co dzień pilnie się jej na powrót uczymy. Nie można przecież przyjąć takiej alternatywy, że w ramach Komisji Mieszanej czy Sekcji Górniczej czy jakiegokolwiek innej działającej na zasadach partnerskich instytucji służącej porozumiewaniu się wzajemnemu ludzi nie można było zakończyć tej sprawy kompromisem na miarę wspólnego dobra przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności, w tym zaś przede wszystkim nieubliżanie płynącemu cześci. Zamrożenie pokładów w lubelskim musi trwać dwa lata. Jak długo trzeba odrażać nieporozumienie, przeszkody i animozje, by jednak rachunek społeczny był dla wszystkich korzystny?

BARBÓRKA NA KOPALNIACH ŚLĄSKICH

W miarę otrzymywania materiałów zamieszczać będziemy w dalszych numerach biuletynu informacje o obchodach Święta Górniczego i odnowieniu kultu św. Barbary w zakładach górniczych. Do informacji zawartej w numerze 14 naszego pisma dodać trzeba kolejne poświęcone tej sprawie, a dotyczące poświęcenia figury i obrazów św. Barbary sztandarów związkowych i krzyży w następujących kopalniach:

- 9.XI.1980 r. KWK "Rydułtowy" z udziałem ks. biskupa H. Bednorza,
9.XI.1980 r. KWK "ZMP" w Żorach-Roju z udziałem ks. biskupa Cz. Domina,
30.XI.1980 r. KWK "Czerwona Gwardia" w Czeladzi z udziałem ks. biskupa M. Kołodziejczyka,
30.XI.1980 r. KWK "Polska" rejon "Prezydent" w Chorzowie z udziałem ks. biskupa H. Bednorza.

BŁOGOSŁAWIENSTWO PAPIEŻA DLA GÓRNIKÓW POLSKICH

Drodzy Górnicy !

Łączę się z Wami w dniu Świętej Barbary, która jest Waszą uświęconą Patronką, a dzień 4 grudnia - Jej święto jest także i Waszym Świętem. Polecam Bogu w tym dniu za wstawiennictwem Św. Barbary Was wszystkich, Waszą ciężką pracę, Wasze Rodziny oraz całą uświęconą Ojczyznę - Waszą i moją - żeby z tej Waszej trudnej pracy rosło w niej nowe życie i umacniało się wspólne dobro Wszystkich Rodaków.

Niech Opatrzność Boża strzeże Was, gdy zjeżdżacie do kopalń, czy też stajecie przy innych stanowiskach pracy. Cieszę się, że wszędzie tam niesiecie z sobą szczególną część dla Św. Barbary.

Wszystkich Was błogosławię i pozdrawiam tym pięknym staropolskim i zarazem Waszym górniczym pozdrowieniem: Szczęść Boże !

Watykan, 25 listopada 1980 r.

Jan Paweł II, papież

APEL POLSKIEGO ZWIĄZKU AKADEMICKIEGO.

Sytuacja obecna w Polsce przypomina okres poprzedzający wybuch znanych z historii rewolucji. Rewolucja: Francuska, Wiosny Ludów, Październikowa zakończyły się wielkim rozlewem krwi i rozpaleniem gorączki nienawiści a wszystko to bynajmniej nie przyniosło porawy losu szerokich rzesz społeczeństwa. Jak dochodziło do takich rewolucji ?

Dziś wiemy, że stały za nimi siły obce i wrogie danym społeczeństwom. Schemat każdej rewolucji był niemal identyczny - gwałtownie pogarszało się zopotrzeźnienie w żywność i inne podstawowe artykuły, a jednocześnie narastała zorganizowana propaganda entyrzędowa. Zrozpaczeni i judzeni bezustannie ludzie rzucali się do walki na oślep.

Tegoroczne niakie zbiory ziemniaków, brak mięsa na rynku, brak maki, masła, cukru i innych podstawowych produktów, ciężka sytuacja mieszkaniowa, powszechne zdeprawowanie i rozpucie społeczeństwa i władzy - stwarzają dogodne okazje do judzenia, do nieustannego ślania zemetu i niepokoju, do wywoływania strajków, które mogą tylko pogorszyć istniejącą sytuację. Strajki nie napelnia nam ani spizarni ani magazynów, ani nie zmniejszają napięcia w kraju.

Chcemy postawienie przed sądem osób odpowiedzialnych za realizację programu niszczenia Narodu - akcja rujnowania rolnictwa indywidualnego i zadłużenia kraju u obcych, trwonienia tych kapitałów, jest potwierdzeniem prawdy, że władzę w państwie mieli ludzie wrodoży naszej Ojczyźnie. Chcemy prawdy w życiu publicznym, samorządności naszego społeczeństwa, prawdziwie wolnych związków zawodowych - tzn. wolnych od obcych wpływów, poprawy zaopatrzenia w żywność... Jednak równocześnie uważamy, że odnowę należy tak prowadzić, aby Rzeczpospolita nie zginęła. Pamiętajmy, że mimo najszczytniejszych zamierzeń powstania nie przynosiły Polsce poprawy położenia, a wręcz przeciwnie: pogłężyły w jeszcze większą niewolę. Korzyści zaś z nich ciągnęły tylko rządy innych państw. Gdzie dwóch się bije tam trzeci korzysta! Apelujemy do ministrów i polityków do wszystkich władz w kraju:

- nie prowokujcie Narodu swoją nieodpowiedzialnością,
- publicznie przedstawiajcie argumenty uzasadniające wasze posunięcia,
- walczyć z siłami wrogimi Polsce, nazywając je po imieniu,
- uczynić wszystko dla zaprzestania wywozu żywności z kraju,
- uczynić wszystko, by rząd zachodni odroczył nam spłaty kredytów, gdyż zawierały one umowy ze złodziejami,

Apelujemy do Was - Koledzy Studenci do Naukowców, Chłopów, Robotników: wzniescie się na wyżyny ofiarności i odpowiedzialności! Niech litera prawa nie przesłania życia. Rozmawiajmy jak brak z bratem, jak Polak z Polakiem.

Wojna domowa nie poprawi naszego położenia, narezi nas natomiast na obcą interwencję.

Nie zrywami, a pracą i odpowiedzialnością uratujemy naszą Ojczyznę, której ponownie podcięto skrzydła.

ŻĄDANIE ZAKŁADÓW WYTWÓRCZYCH URZĄDZEŃ SYGNALIZACYJNYCH W ŻORACH

Domagamy się podpisania z naszym przedsiębiorstwem porozumienia które zostało zawarte 4.XI.1980 r. we Wrocławiu między Komisją Porozumiewawczą NSZZ "Solidarność" pracowników przedsiębiorstw zgrupowanych w Zjednoczeniu ZNTK a Komisją Rządową PRL w sprawie realizacji postulatów przekazanych do Zjednoczenia ZNTK 9 października 1980 r. Przedsiębiorstwo ŻWUS, podobnie jak ZNTK stanowi jednakowe zaplecze naszych PKP. W związku z tym, że w obu tych przedsiębiorstwach obowiązują te same siatki płac i podobne warunki pracy, uważamy, że podpisane porozumienie winno bezwzględnie objąć nasze przedsiębiorstwo. Fakt, że nasze przedsiębiorstwo dotychczas nie podjęło żadnych akcji strajkowych, nie powinien w żadnym wypadku być powodem krzywdzenia naszej załogi i pomijania nas przy przyznawaniu świadczeń, o które nasza załoga stara się jak dotychczas bez ogłoszenia strajków i chyba dlatego bezskutecznie.

SEKCJA ZAWODOWA PRACOWNIKÓW JEDNOSTEK PROJEKTOWANIA

Na zorganizowanym w katowickim "Miastoprojekcie" spotkaniu przedstawicieli pracowników jednostek projektowania zrzeszonych w NSZZ "Solidarność" przy MKR-KZ Jastrzębie, została powołana sekcja zawodowa. Utworzona na szczeblu zarządu regionalnego Sekcja Zawodowa Pracowników Jednostek Projektowania reprezentuje interesy pracownicze załóg i grup zawodowych i wspólnie zgłasza je do załatwienia w drodze porozumień branżowych.

Sekcja będzie działać także w kierunku umacniania zawodowej etyki i rangi projektowania, będzie wpływać na podniesienie kultury pracy. Przewodniczącym Sekcji został wybrany kol. K.Mirkowski z "Miastoprojekt" w Katowicach.

Sekcja Zawodowa Pracowników Jednostek Projektowania działając z upoważnienia MKR-KZ NSZZ "Solidarność" Jastrzębie Zdrój nawiązała kontakt z Ogólnopolską Komisją Porozumiewawczą Pracowników Jednostek Projektowania w Gdańsku.

"Miastoprojekt" tel. 512041 wewn. 234
kol. Mirkowski tel. 511613

SEKCJA INFORMATYKI "SOLIDARNOŚCI"

5.XII.1980 r. odbyło się zebranie założycielskie Sekcji Informatyki NSZZ "Solidarność". Celem sprecyzowania programu działania sekcji powołano grupę problemową. Zapraszamy do współpracy. Informacji udziela ZKZ NSZZ "Solidarność" przy GIG Katowice tel. 574345.

JAK MYŚLANO KIEDYŚ, A JAK MYŚLI SIĘ DZIŚ

Romuald Łoziński

Uwagi o definicji, kryterium i teorii prawdy /cd/

Kryterium prawdy jest środkiem, przy pomocy którego odbywa się sprawdzenie /a więc potwierdzenie lub zaprzeczenie/, czy dane poznanie jest prawdziwe, czy jest prawdą. I tu, podobnie jak w przypadku definicji, ustalenie jakiegoś kryterium prawdy następuje zawężu w granicach określonej filozofii. Można wyróżnić trzy grupy kryteriów: a/ psychologiczne, jak np. oczywistość, powszechna zgoda, intuicja, objawienie itp.; b/ logiczne, jak np. koherencja, ekonomiczność systemu, konwencja itp.; c/ praktyczystyczne, jak np. skuteczność, użyteczność, praktyka itp. Już choćby ta klasyfikacja /którą zresztą można by przeprowadzić także inaczej/ świadczy o tym, że poszukiwano i poszukuje się kryteriów prawdy w różnych dziedzinach życia. Warto przy tym zwrócić uwagę na dwa znamienne fakty: 1/ Poszukiwania - zależnie od zajmowanego stanowiska - zmierzają /lub zmierzają/ bądź w kierunku skonstruowania kryteriów racjonalistycznych /tzn. takich które bez odwołania się do doświadczenia przy pomocy abstrakcyjnego, teoretycznego myślenia mogłyby rozstrzygać, czy dane poznanie jest czy nie jest prawdą/ i oddania im priorytetu, bądź w kierunku kryteriów empirystycznych /tzn. takich, które w doświadczeniu, eksperymencie, praktycznej działalności rozstrzygają o prawdziwości i fałszywości poznania/.

W innej płaszczyźnie obserwować można poszukiwania kryteriów racjonalnych /czyli takich, które byłyby połączeniem zalet kryteriów racjonalistycznych i empirystycznych i zarazem posiadały charakter kryteriów obiektywnych/ w przeciwstawianiu do prób przeformowania kryteriów irracjonalnych /czyli takich, które mają polegać na wykorzystaniu pewnych "mocy poznawczych" człowieka, nie znanych nauce i nie stosowanych przez nią w badaniu "szóstych zmysłów" typu intuicji, mistycznej ekstazy; kryteriów, które mają służyć do prawdziwościowej oceny pewnych niedyskursywnych treści poznawczych; kryteriów subiektywnych/.

2/ Przyjęcie takiego czy innego kryterium na ogół nie przesądza o odrzuceniu innych - zazwyczaj poza jednym kryterium uważamy za główne lub podstawowe, korzysta się również z kryteriów innych, oczywiście z odpowiednimi zastrzeżeniami.

K O M U N I K A T

15.XII.1980 r. o godz. 10.00 w Hali Widowiskowo-Sportowej w Jastrzębiu Zdroju odbędzie się Ogólnopolski Zjazd Sekcji NSZZ "Solidarność" Rencistów i Emerytów.
O wynikach obrad poinformujemy w kolejnych biuletynach.



Redaguje zespół: Jerzy Skware, Tadeusz Jedysak, Piotr Musioł,
Henryk Wuttke.